

Η Προσφορά της Αναστασίας Θεοφανίδου στον Έντεχνο Χορό της Β. Ελλάδας και ευρύτερα

 independent.gr/χορός/3559-η-προσφορά-της-αναστασίας-θεοφανίδου-στον-έντεχνο-χορό-της-β-ελλάδας-και-ευρύτερα

Powered by Spearhead Softwares Joomla Facebook Like Button

- Εκτύπωση
-

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ 2016

Επιμέλεια κειμένου: Ελένη Καβαζίδου

Η Αναστασία Θεοφανίδου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1957 από γονείς με καταγωγή από Μικρά Ασία και Ξάνθη. Είναι μέλος μια οικογένειας που αρχικά ήταν φτωχή αλλά στο διάβα με πατέρα γιατρό και τη μητέρα στο πλάι του όλα τα χρόνια, κατάφεραν οικονομικά και κοινωνικά να ζήσουν μια άνετη ζωή. Από πολύ μικρή είχε αγάπη για τις καλές τέχνες, έχοντας αδυναμία στη μουσική, το χορό και το θέατρο. Ξεκίνησε μπαλέτο σε ηλικία 10 ετών, στη Σχολή της Μαίρης Λιάτσου. Το 1969, σε ηλικία μόλις 12 ετών, κατάφερε και έπεισε το οικογενειακό της περιβάλλον να την εμπιστευθεί και να τη στηρίξει σε μία απόφαση ζωής.... Ήθελε να ασχοληθεί αποκλειστικά με το χορό! Με την υποστήριξη των γονιών της και τη συμπαράσταση της αδελφής της, ύστερα από audition, επιλέγεται μεταξύ άλλων και μεταβαίνει στο Λονδίνο της Αγγλίας για να διαμείνει σε Οικοτροφείο του Arts Educational Schools για να σπουδάσει χορό. Στη σχολή αυτή είχε την τύχη να μαθητεύσει δίπλα σε πολύ σημαντικούς δασκάλους χορού, όπως τον Alain Woodard, την Ann Heaton, τον John Field και τη Maria Fay. Κατά τη διάρκεια των βασικών της σπουδών συμμετείχε δύο φορές στο London Festival Ballet ως ερμηνεύτρια ρόλου σε κλασσικό ρεπερτόριο.

Το 1976, έχοντας πλέον ολοκληρώσει τις σπουδές της στη σχολή της και έχοντας πάρει τα πτυχία (Advanced της R.A.D. & Advanced της I.S.T.D.), επιστρέφει στην Αθήνα συνεχίζοντας με σεμινάρια μετεκπαίδευσης. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, εντός του ίδιου έτους, ξεκίνησε να εργάζεται ως Δασκάλα χορού σε Τμήματα της Ερασιτεχνικής και Επαγγελματικής Σχολής Χορού της Σόφης Κατσούλη (Αθήνα), όπου και διδάσκει για 5 επισυναπτά έτη. Ταυτόχρονα, απασχολήθηκε μερικώς και σε άλλες σχολές: Ερασιτεχνική Σχολή Χορού της Μάγιας Σοφού (σχολ. έτος 1977-78), Ερασιτεχνική Σχολή Χορού των Τίμου Παππά & Βίκης Ανδρισσοπούλου (σχολ. έτη 1978-79 & 1980-81). Το 1977 ξεκίνησε να εργάζεται, ως επαγγελματίας χορεύτρια, στο «Κέντρο Κλασσικού Μπαλέτου με Χορογράφο το Λεωνίδα Ντε Πιαν και ακολούθως, στην Εθνική Λυρική Σκηνή σε μία Καλοκαιρινή παραγωγή το 1978. Το Σεπτέμβριο του 1979 και για ένα σχολικό έτος, εργάστηκε στην Ερασιτεχνική Σχολή της Μαίρης Λιάτσου.

Το 1980, ύστερα από audition, εντάχθηκε στους χορευτές του Αέναον Χοροθέατρο του Daniel Lommel που αν και αρχικά έδρευε στην Αθήνα, μεταξύ 1982-1988, συμπορεύθηκε με και υπό του ΚΘΒΕ στη Θεσσαλονίκη. Η μεγαλύτερή της – κατ'επιλογήν – επαγγελματική δέσμευση σε ομάδα χορού ήταν στο Αέναον Χοροθέατρο. Στο Αέναον Χοροθέατρο ήταν σολίστ και στέλεχος της ομάδας, συμβάλλοντας σημαντικά σε διοικητικά θέματα και

διεκδικήσεις και συμμετέχοντας σε όλες τις παραστάσεις (35 διαφορετικά έργα) εντός και εκτός Ελλάδος, με πιο σημαντικά τα έργα:

- Ιεροτελεστία της άνοιξης
- το Πλοίο των Τρελών
- Γιώργος Σεφέρης (μια φλόγα που θυμάται σωστά)
- Το Μεθυσμένο Καράβι
- Ρυθμοί
- Ωδή
- Οι καιροί της άνοιξης
- Φάσμα
- Μπαλλετομανία κ.α.

Από το 1987, ένα χρόνο πριν διακόψει συνεργασία με το Αέναον Χοροθέατρο, ξεκίνησε να διδάσκει στη Δραματική Σχολή Χορού του Κ.Θ.Β.Ε. τα γνωστικά αντικείμενα της Κινησιολογίας, του Αυτοσχεδιασμού, Χορεία και Χορό (Έντεχνο και Κοινωνικούς Χορούς), όπου διδάσκει έως και σήμερα.

Από το Σεπτέμβριο του 1988 έως τον Ιούνιο 1991 επανήλθε ως δασκάλα στη Σχολή της Μαίρης Λιάτσου. Το Σεπτέμβριο του 1991 ανέλαβε καθήκοντα συνδιευθύντριας στη Σχολή Χορού ΕΚΦΡΑΣΗ, όπου παρέμεινε έως το 1996.

Από το 1994 έως και το 2000 ανέλαβε καθήκοντα Δασκάλας, Χορογράφου και Καλλιτεχνικής Διευθύντριας του Χοροθέατρου του ΚΘΒΕ, χορογραφώντας τα έργα: Μεταμορφώσεις, Αιχμές, Στίχοι, Κύκλος Ζωής, Ματωμένος Γάμος, Ρωμαίος και Ιουλιέτα επί δύο. Κατά το διάστημα αυτό το Χοροθέατρο του ΚΘΒΕ ταξίδεψε στην Αθήνα, τη Βάρνα και στη Σόφια.

Από το 2001 συνεργάστηκε με το λογοτεχνικό περιοδικό 'Έντευκτήριο' έχοντας την καλλιτεχνική επιμέλεια εκδηλώσεων. Κατά τη σαιζόν 2003-2004 απασχολήθηκε ως ηθοποιός – χορεύτρια στα έργα «Αλεξάνδρεια – Αθήνα» (έργα από Κ. Παλαμά και Κ. Καβάφη) και «Ξαφνικά πέρσι το Καλοκαίρι» του Τενεση Γουίλιαμς (σκηνοθεσία: Νίκος Σακαλίδης).

Μεταξύ 1995-1996 δίδασκε Αυτοσχεδιασμό στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. 2006-2008 σε φυτώρια Χορευτών της Πρότυπης Σχολής Χορού του Δήμου Καλαμαριάς. Το 2011 ανέλαβε την Καλλιτεχνική Διεύθυνση της Πρότυπης Σχολής Χορού Δήμου Καλαμαριάς με πιο σημαντικές παραστάσεις τις «Καθημερινές Ιστορίες – Αντιθέσεις» (2012) και τις «Χορευτικές Πινελιές» (2014) και εμφανίσεις στις Παγκόσμιες Ημέρες Χορού του 2014 - 15.

Χορογράφησε πάνω από πενήντα παραστάσεις θεάτρου και όπερας στο Κ.Θ.Β.Ε., στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Σερρών, στην Όπερα Θεσσαλονίκης, στο Θέατρο Τέχνης Ακτίς Αελίου και στο Σχήμα εκτός Άξονα σε σκηνοθεσίες των: Ρούλα Πατεράκη, Δημήτρη Μαυρίκιου, Δημήτρη Ιωάννου, Βασίλη Παπαβασιλείου, Σοφία Καρακάντζα, Αλέξη Μίγκα, Θεωρή Γκόνη, Παντελή Βούλγαρη, Γιάννη Ρήγα, Γιάννη Ιορδανίδη, Γιάννη Παρασκευόπουλου, Νικαίτη Κοντούρη, Νίκου Σακαλίδη, Τάσου Ράτζου, Στέλιου Γούτη, Γιάννη Καλατζόπουλου, Μαγδαληνή Μπεκρή, Βίκτωρ Αρδίτη, Κώστα Καζάκου, Ένκε Φεζολάρη, Βασίλη Νικολαΐδη και Π. Καρτάλοφ. Έχει δώσει σειρά σεμιναρίων κίνησης και αυτοσχεδιασμού.

Είναι ιδρυτικό μέλος του Σχήματος εκτός Αξονα, οι δραστηριότητες του οποίου ξεκίνησαν το 2008 και συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Το Σχήμα εκτός Άξονα είναι ένας καλλιτεχνικός χώρος που στόχος του είναι να στεγάσει διαφορετικές απόψεις πάνω στην τέχνη.

Σκηνοθέτησε τη Χοροθεατρική Παράσταση Ρόλοιη (Μήδεια, Οφηλία, Ιππόλυτος και Τζώρτζ), τις «Δούλες» βασισμένες στο έργο του Ζαν Ζενέ, τον «Αντώνιο και Κλεοπάτρα» (μια δουλειά σε δύο φάσεις και σε εξέλιξη), την Κασσάνδρα από τις Τρωάδες του Ευριπίδη, τις Πορείες Τρωάδων(με αφορμή το έργο του Ευριπίδη), το Αν ξέραμε...(με αφορμή τις Τρεις Αδελφές του Τσέχωφ), το “Αντί Βιογραφικού” και την “Μήδεια” του Ευριπίδη (μία ερευνητική δουλειά πάνω στο ρόλο της Μήδειας). Επίσης έλαβε μέρος το 2011 ως ηθοποιός στην παράσταση «Χαίρω πολύ, Νόρα» - (με αφορμή την Νόρα του Ίψεν) σε σκηνοθεσία Λουκίας Βασιλείου και το 2012 στην παράσταση Πορείες Τρωάδων σε σκηνοθεσία Αναστασίας Θεοφανίδου και Αλέξανδρου Ζαφειριάδη.

Η Αναστασία Θεοφανίδου μπόρεσε να διακρίνει εύστοχα τις επιθυμίες και προσδοκίες της από το κοινωνικό της περιβάλλον, ακολούθησε δηλαδή διεργασίες αυτοσυνειδητοποίησης, αυτοπροσδιορισμού και συναισθηματικού αυτοελέγχου σε πολύ μικρή ηλικία, με επιτυχία. Ταυτόχρονα, έμαθε να διαπραγματεύεται και να πετυχαίνει το στόχο της δια του ευέλικτου και εύστοχου διαπροσωπικού της κοινωνικού συσχετισμού. Πρόκειται για ένα άτομο με ιδιαίτερες κλίσεις και ικανότητες. Εργατική, πειθαρχημένη και παραγωγική. Ποιοτική με ότι καταπιάνεται και αυστηρή, πρώτα με τον εαυτό της. Αν και οι αποφάσεις και επιλογές της σε μικρή ηλικία αφορούσαν περιβάλλοντα δυτικού πολιτισμού, επικράτησε το ελληνικό στοιχείο. Για προσωπικούς κυρίως λόγους, επέλεξε τη Θεσσαλονίκη ως καλλιτεχνικό της πυρήνα. Έχει στο ενεργητικό της συμμετοχή, ως ερμηνεύτρια, σε >100 παραστάσεις, σχεδόν 40 έτη διδασκαλίας και 10 έτη εμπειρία στην Καλλιτεχνική Διεύθυνση. Πάνω από 300 μαθητές που πέρασαν από τα χέρια της βρίσκονται στο χώρο του χορού και του θεάτρου, κάποιοι από αυτούς με σημαντική καριέρα. Τα επαγγελματικά επιτεύγματά της αφορούν αρχικά στον υποστηρικτικό και επικουρικό της ρόλο στην άνθιση του χορού στη Βόρεια Ελλάδα, αποτελώντας πρόσωπο που συνέβαλε σημαντικά στην πορεία, επιτυχία και εδραίωση του Αέναν Χοροθεάτρου και του Χοροθεάτρου στο ΚΘΒΕ. Έμμεσα συνέβαλε στην ανάδειξη και αναβάθμιση της Επαγγελματικής Ταυτότητας του Ειδήμονα στην Ορχηστική Τέχνη υπηρετώντας σταθερά και με διακρίσεις το ρόλο του Χορευτή, Χοροδιδασκάλου και Χορογράφου. Σημαντικό επίτευγμά της ήταν ότι ενέταξε στις Διπλωματικές Εξετάσεις της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ Ανοικτή Παράσταση Χορού με ερμηνευτές τους Τριτοετείς Φοιτητές. Τέλος, είναι πρεσβευτής της αντίληψης ότι ο χορός και η κινησιολογία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι στις βασικές σπουδές του σπουδαστή δραματικής τέχνης και ενισχύει αυτήν την αντίληψη μέσω της επαγγελματικής της ταυτότητας και προσωπικής της επιτυχίας.

Προσωπικές Δηλώσεις:

Τίποτα δεν είναι ευνοϊκό στη ζωή... Χρειάζεται αγώνας συνεχής για να αποκτήσεις και να διατηρήσεις την όποια κατάκτηση. Η πορεία μας επηρεάζεται σημαντικά από τις περιστάσεις ... ή αρπάζεις τα νέα δεδομένα ή αγωνίζεσαι να κρατήσεις τα παλιά Κάθε φίλος της τέχνης μπορεί να μεταβεί σε ένα καλύτερο εαυτό ακόμη και από τη θέση του θεατή...

Η Αναστασία Θεοφανίδου αγαπά την ανεξάντλητη διερεύνηση με το σώμα μέσω της χορευτικής κίνησης.

Τέλος, Πάντα της άρεσε η σκηνή, πάντα της άρεσε να εκτίθεται και ταυτόχρονα να προσφέρει στο σύνολο... γι'αυτό συνεχίζει να εκτίθεται αφιερώνοντας τη ζωή της ολόκληρη στο κοινό της Θεσσαλονίκης, που την τίμησε, την εμπιστεύθηκε και την αγάπησε...

Ελένη Καβαζίδου

ΚΑΒΑΖΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ, Msc, PhD. Χοροδιδάσκαλος, Χορογράφος, Χορο/κινησιοθεραπεύτρια. Μετεκπαίδευση στο θέατρο, τη μουσική, την προπονητική, την αθλητιατρική, τη διατροφή και το ευρωπαϊκό μάντζμεντ με διάφορες υποτροφίες επίδοσης και διάκρισης από το ΙΚΥ. Καλλιτεχνική Διευθύντρια της Εσαεί εν Ροή. Πειραματίζεται με τη νοηματική κίνηση από το 2005. Έχει ...

Περισσότερα Άρθρα από τον ίδιο Αρθρογράφο

Προσθήκη νέου σχολίου
